

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoSr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201358
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718201358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcov: 1/ O. T.ej, nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Y., na ul. Š. Č.. XXXX/XX a 2/ Š.D. T.D., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v Y., na ul. Š. Č.. XXXX/XX, právne zastúpeným: ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom v Dubnici nad Váhom, na ul. Pod Hájom č. 1367/169-44, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, na Dvořákovom nábreží č. 4, právne zastúpenému: AK Antol, s.r.o., so sídlom v Pezinku, na ul. Hviezdoslavovej č. 546/14, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 01.10.2018 č.k. 8Csr 1/2018-185 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcom v 1. a 2. rade sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom dňa 08.11.2017 pod sp. zn. PB-N/0915/0058. Žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcami a žalovaným bol uzavretím zmluvy o úvere zo dňa 03.09.2009 založený záväzkový vzťah, na základe ktorého bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 8.000 eur. Tento sa žalobcovia zaviazali splácať formou 120 -tich pravidelných mesačných splátok vo výške po 123,27 eura. Zmluva mala charakter zmluvy spotrebiteľskej a to vzhľadom na povahu strán zmluvy, kde žalobcovia sú spotrebiteľia, ktorí zmluvu uzavreli na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a žalovaný je podnikateľom v oblasti poskytovania úverov.

3. Žalovaný namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie nebola dôvodná. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku by mala smerovať v zmysle ust. § 45 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní voči druhému účastníkovi rozhodcovského konania. Postúpenie pohľadávky na iný subjekt nemá za následok to, že zanikol hmotnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Bola postúpená len pohľadávka z tohto hmotnoprávneho vzťahu. V prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku by následne všeobecný súd konajúci o žalobe žalovaného konal so žalovaným ako žalobcom a až potom, ako by došlo k zmene účastníkov, mohol by konať so subjektom, na ktorého bola postúpená pohľadávka. Súčasná legislatíva

navyššie pripúšťa, že aj v prípade postúpenia pohľadávky by pohľadávku naďalej mohol vymáhať pôvodný veriteľ. Navyššie, predmetom tohto konania nie je postúpená pohľadávka ako taká, ale skutočnosť, či rozhodcovský rozsudok je vykonateľným exekučným titulom alebo ide o ničotný právny úkon - paakt. Aj preto je dôvodné konať v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku proti žalovanému ako pôvodnému veriteľovi.

4. Podľa Rozhodcovskej zmluvy sa všetky spory zo zmluvy mohli riešiť buď pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom, pričom možnosť voľby spočívala na žalobcovi. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolal dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky, ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, čo je zrejmé z ustanovenia § 26 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V súvislosti s akoukoľvek rozhodcovskou zmluvou je potrebné dodať, že jej cieľom je dosiahnuť prerokovanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej zmluvy osobitný, pretože pri vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak stane v súkromnom právnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva rozhodcom, vrátane princípu dobrých mravov, je plne opodstatnená. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná alebo vyplýva zo štandardnej zmluvy, a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste.

5. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka obsahuje príkladný, teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu dopĺňaný a precizovaný. V tomto výpočte je s účinnosťou od 01.01.2008 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka vyžadujúca od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky spory s dodávateľom riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní (§ 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka). Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom na Slovensku minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje Smernica Rady č. 93/13/EHS. V danom prípade súd s ohľadom na dátum uzavretia predmetnej zmluvy aplikoval generálnu klauzulu (§ 53 ods. 1 OZ) a aj s prihliadnutím na judikatúru súdneho dvora považoval predmetnú rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú podmienku zmluvy. Občiansky zákonník s neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti. Keďže ust. § 53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka), ide o neplatnosť absolútnu, pôsobiacu bez ďalšieho zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti.

6. Rozhodcovskú zmluvu v predmetnej veci si žalobcovia osobitne nevyjednali, táto bola pripravená v textovej podobe žalovaným spolu s návrhom zmluvy a spoločne predložená žalobcom k podpisu. Žalobcovia mohli len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. V subjektívnej nearbitrabilnej / spotrebiteľskej/ právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Miesto konania ani zďaleka nespĺňa požiadavku predvídateľnosti a dostupnosti, nakoľko rozhodcovský súd sa nachádza v značnej vzdialenosti od miesta bydliska žalobcov a o poučení spotrebiteľov o rozdiel medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom niet ani zmienky. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 350 km na rozhodcovské konanie je odradzujúca.

7. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že táto nedáva spotrebiteľovi možnosť výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom. V prípade, že dodávateľ podá žalobu na rozhodcovský súd, je spotrebiteľ v takom prípade nútený podrobiť sa začatému rozhodcovskému konaniu na rozhodcovskom súde, ktorého právomoc je založená rozhodcovskou zmluvou a žalobou dodávateľa na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská zmluva nútila spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Takto nastavená rozhodcovská zmluva má povahu ustanovenia, ktoré spôsobuje nerovnováhu v postavení zmluvných strán a to pri riešení sporov zo zmluvy v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľnou podmienkou sankcionovanou neplatnosťou.

8. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku rozhodca uvádza, že posudzoval, či zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodca dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a zmluva spĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd na základe zisteného skutkového stavu má za to, že zmluva neobsahuje náležitosti upravené v ustanovení § 4 ods. 2 písm. d), e), h) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, teda neobsahuje adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, celkovú výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru, RPMN a priemernú RPMN. Ide o podstatné náležitosti, ktoré musí obsahovať každá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Absencia týchto náležitostí má za následok to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

9. Za uvedeného stavu boli splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 45 ods. 1 písm. i), písm. l) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

10. Súd prvej inštancie preto žalobe žalobcov vyhovel.

11. Výrok o trovách odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žaloba žalobcov bola zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že v priebehu konania vzniesol námietku o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Bolo preukázané, že dňa 10.10.2017 bola medzi žalobcom ako postupcom a obchodnou spoločnosťou R Collectors, s.r.o. uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pohľadávka zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi dňa 03.09.2009 postúpená na R Collectors, s.r.o. Na základe existencie pohľadávky žalovaného voči žalobcom došlo k vydaniu rozhodcovského rozsudku. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. Žalobca disponuje konaním a jeho predmetom a teda za stranu sporu sa považuje ten subjekt, ktorý podal návrh na začatie konania a ten, ktorého označí ako žalovaného. V rámci skúmania procesných podmienok súd skúma len otázku procesnej subjektivity. Záväzné stanovenie toho, či sú strany sporu legitímované aj hmotnoprávne, je až otázkou meritórneho rozhodovania o návrhu.

13. Súd ani žalobcovia nespochybnili postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávok postupca na postupníka postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere spolu so všetkým príslušenstvom, všetkými právami a povinnosťami a zabezpečeniami, ktoré sú s pohľadávkou spojené. Počas súdneho konania môže dôjsť k tomu, že pohľadávka, ktorá je predmetom konania, bude postúpená. Bolo by úplne nelogické, aby počas občianskeho súdneho konania nebolo možné disponovať s pohľadávkami, ktoré sú predmetom tohto konania. Tým by ohľadne pohľadávok sa stali zbytočnými predbežné opatrenia, lebo už samotným podaním žaloby by bolo zakázané nakladať s pohľadávkou, čo by nepochybne mohlo viesť k zneužívaniu občianskeho súdneho konania. Nemožno súhlasiť s právnym názorom, že sporná pohľadávka sa stane pohľadávkou až rozhodnutím súdu. Pohľadávka nepochybne môže existovať bez ohľadu na to, či to deklaruje nejaké rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, ako aj bez ohľadu na to, či to dlžník uznáva alebo nie. Predsa záväzok nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale právo na plnenie vzniká spravidla z právnych úkonov a to objektívne a súdne rozhodnutie až následne deklaruje existenciu príslušného právneho úkonu a deklaruje už existujúcu povinnosť plniť a to aj s príslušenstvom. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalovaný už nie je pasívne vecne legitímovaný v predmetnej veci. V dôsledku singulárnej sukcesie ostal aktívne vecne legitímovaným odlišný subjekt od žalovaného. Žalovaný preto žiadal o zamietnutie žaloby žalobcov proti žalovanému vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalovaným a žalobcami v súčasnosti nie je po postúpení pohľadávky zo zmluvy o úvere akýkoľvek vzťah.

14. Žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava V. vydaný vo veci vedenej pod sp. zn. 42C 8/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vydaným vo veci 10Co 304/2016, ktorý v

skutkovo a právne úplne rovnakom prípade vo vzťahu k vznesenej námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného zaujal úplne iný právny názor ako súd prvej inštancie.

15. Podľa ust. § 228 ods. 1 CSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Vzhľadom na znenie ust. § 228 ods. 1 CSP, rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 01.10.2018 vydaný vo veci 8Csr 1/2008 nezaväzuje právneho nástupcu žalovaného alebo iného aktuálneho veriteľa pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorý nový veriteľ môže uplatňovať práva z napádaného rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom dňa 08.11.2017, nakoľko rozsudok Okresného súdu Poprad ho nezaväzuje, a to preto, lebo nebol stranou konania vo veci 8Csr 1/2008 Okresného súdu Poprad, ale právnym nástupcom žalovaného sa stal pred právoplatnosťou rozsudku vo veci 8Csr 1/2008.

16. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 524 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Vychádzajúc z tohto ustanovenia postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávkke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávkke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené.

20. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalovaný zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.10.2017 postúpil na R Collectors, s.r.o. i pohľadávku vzniknutú na základe úverovej zmluvy uzatvorenej so žalobcami. Zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpisu, teda dňom 10.10.2017. V čase vydania rozhodcovského rozsudku Stálym rozhodcovským súdom dňa 08.11.2017 už žalovaný postavenie veriteľa nemal a teda v spore mu chýbala aktívna vecná legitímácia. Napriek nedostatku aktívnej vecnej legitímácie Stály rozhodcovský súd uložil žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému istinu vo výške 6.919,26 eura s prísli.

21. Zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v ustanovení § 71 ods. 1 upravuje primerané použitie ustanovení všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ak to povaha veci pripúšťa, za situácie, ak niektorú otázku v konaní nemožno riešiť podľa tohto zákona.

22. V zmysle ustanovenia § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. V čase vyhlásenia rozhodcovského rozsudku žalovaný postavenie veriteľa nemal a teda nemohlo mu byť priznané plnenie vyplývajúce z postúpenej pohľadávky. Samotné postúpenie pohľadávky pritom nemá za následok zmenu okruhu strán sporu. Platí totiž ustanovenie § 80 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

23. V prospech žalovaného nesvedčí ani jeho argumentácia poukazujúca na ustanovenie § 228 ods. 1 CSP. V súlade s týmto ustanovením výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Pre právnych nástupcov strán je výrok právoplatného rozsudku záväzný iba vtedy, ak sa nimi stali po právoplatnosti rozsudku. Účinky rozhodcovského rozsudku sú upravené v ustanovení § 41 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. V zmysle tohto ustanovenia doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Podľa ustanovenia § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa ods. 1 a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

24. Vzhľadom na to, že vo veci bola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. K postúpeniu pohľadávky na právneho nástupcu žalovaného, teda bez akýchkoľvek pochybností nedošlo po právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Za takejto situácie žalobcovia správne postupovali, ak žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podali proti žalovanému.

25. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

26. Zároveň v odvolacom konaní úspešným žalobcom priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ustanovení § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).